

Wijkpark Transvaal
 Joubertplantsoen
 Ruth Firstplein
 Kaapseplein
 Anna Blamanplein
 Groothandelsmarkt

STICHTING
HAAGSE HOPJES
 TRANSVAAL

Wijkpark Transvaal - Wolmaransstraat 10 - 2572 EK Den Haag - mob. 06 - 307 21 668 - tel. 070 - 345 58 71

Interactief Circus met Hopjes en Kristal, 6 juli 2011

Stralend mooi weer en een pittig zonnetje. Tot een uur of twaalf. Toen betrok de hemel

en hield ik mijn hart vast. En ja hoor, nog geen vijf minuten later regende het pijpenstelen. Ik pakte mijn camera goed in en toog, dapper op de fiets, naar het Wijkpark. Benieuwd naar wat er nog te fotograferen zou zijn met dit weer. Klokslag half twee veranderde de bui in een miezelregentje en dirigeerde Joke haar trouwe vrijwilligers "de arena" in. Tien minuten later was het droog en brak de zon door. Rond drie uur pakten donkere regenwolken zich samen boven het Wijkpark. Tegelijkertijd echter zwol

de wind aan en werd de dreigende wolkenmassa snel voorbij het Wijkpark geblazen. Het is de rest van de middag droog gebleven met merendeels een zalig zonnetje zodat ik gelukkig alsnog de zin kan schrijven: "Het was weer écht Hopjesweer!"

Om half twee waagden een paar "die hard Hopjes-" kinderen zich al het plein op maar de meeste togen als eerste naar het Bungee jumpen en het Trampoline springen. Naarmate de grond van het Wijkpark opdroogde door de warmte van de zon, mocht

ook Circus Kristal zich verheugen op een steeds grotere belangstelling. En dát was nu eenmaal het idee achter deze middag. Leren wat een echte Circus artiest allemaal doet. De heren van Circus Kristal (ik heb geen dames gezien) deden met veel geduld alles voor en het plezier was groot als het de kinderen ook lukte.

Natuurlijk konden de kinderen de diabolo niet zo ver de lucht inwerpen (en weer opvangen) als de professionals maar ik vond het al

knap als zij de diablo op het touwtje wisten te houden. Het zelfde geldt voor het op een stokje rond laten draaien van een bord. Er waren kinderen bij die er aardig bedreven in waren. Het zijn doorbijtertjes hoor want als het bordje valt...dan probeer je het gewoon nóg een keer. Net zo lang tot het bordje een paar seconden blijft draaien. En de trots die dan van hun gezicht af straalt, is een foto waard.

Kinderen hebben trouwens een

evenwichtsgevoel waar ik jaloers op ben. Waar ik al onderuit ging met mijn nieuwe fiets omdat ik niet mijn voet bij de grond kon, (probleem inmiddels opgelost door Donald van WBS die zo lief was mijn zadel wat lager te zetten) balanceren sommige kinderen op een fiets met één wiel. Weliswaar wat onwennig en vasthoudend aan een rails maar ik doe het ze niet na. Ook niet met behulp van een rails. En het rijden op kabouterfietsjes met minuscule kleine bandjes doe ik ze ook niet na.

Al kan ik dan in ieder geval wél bij de grond. Als ik mijn knieën in mijn nek kan leggen wel te verstaan.

Ook het lopen op een bal doen ze alsof zij na hun geboorte hun eerste stapjes op een bal hebben gezet en hun hele verdere leven niet anders gedaan hebben. Of het lopen over een evenwichtsbalk. Eerst met behulp van twee stokken, daarna met behulp van een heel klein evenwichtsbalkje en tot slot, met heel veel lef en verder niets anders om je in evenwicht te houden dan je eigen armen en lichaam.

Buiten het Circusplein was een deel van het Wijkpark gereserveerd voor de Richard Krajicek foundation die voor deze gelegenheid géén tennisles gaven maar een clinic Waveboarden. Op hetzelfde terrein stonden ook de Trampolines en de Bungeejump. Dat betekende dat er nóg minder ruimte was voor de clinic Freelxx. Een apparaat dat ik wel eens gezien had maar dat mij van meet af aan verbaasd heeft. Stel U voor: een fiets met drie wielen en een stuur. Trappers zitten er niet op. Dat wil niet zeggen dat je niet hoeft te trappen. Door afwisselend op de linker en rechterkant van de platen die op de achterwielen gemonteerd zijn te trappen kom je in beweging. Hier en daar was er wat hulp nodig van de begeleiders maar het

systeem is al snel onder de knie bij de jeugd. Het lijkt qua bewegen volgens mij een beetje op het Waveboarden. Waarschijnlijk zijn daarom de twee clinics bij elkaar geplaatst.

houden met het 3D-kaarten maken uit de wind te houden. Het is niet leuk als je een piepklein prentje met veel moeite en zeer secuur uitgeknipt hebt en het waait onder je handen weg. De vrachtwagen van Corné voorkwam dat.

Bij de stand van Corné (en zijn vrouw en zoon) kon je weer heerlijk gratis poffertjes halen. (Als je tenminste je stempelkaart van € 1,00 gekocht had bij de Haagse Hopjes). En wie geen poffertjes wilde kon een Luikse Wafel krijgen.

Er werd soms gevraagd wat een "Luikse wafel" was maar bij het zien van de lekkernij werd al snel met een blik van herkenning gezegd: "O, zó een!!!" De wafel werd voorzien van een lekkere dikke laag poedersuiker, de poffertjes werden bedolven onder een vette klont eerlijke, echte roomboter en dezelfde laag poedersuiker. Ongezond? Wie weet. Een dikmaker? Waarschijnlijk, maar wel ongelooflijk lekker omdat er bij Corné gebruik gemaakt wordt van eerlijke en heerlijke producten.

Wie ben ik nog vergeten in dit verslag? Ach ja, de dames van de Siroopkraam. Die hadden het weer superdruk. Zodra

de zon zich liet zien kregen de kinderen het al snel warm van de activiteiten die ze gedaan hadden. En dan komt de dorst en zoek je met spoed de Siroopkraam op.

Dat was het dan weer voor deze keer. Iedereen vermeld. Over iedereen wat geschreven. Mijn verslag is ten einde dus klaar is mijn job.

Maar niet voordat ik nog even de dames van de Mobiele Catering (om het zo maar te noemen) vermeld heb. Dat zijn die dames die ervoor zorgen

dat alle medewerkers van een Hopjesfeest op tijd voorzien worden van een broodje, koffie, thee of een frisje. Zonder de dames van de Mobiele Catering zouden de vrijwilligers van de Haagse Hopjes het vast een stuk minder naar hun zin hebben.

Het was weer een leuke dag. Ik heb weer leuke en aparte dingen gezien. Vooral voor wat betreft het Circus gedeelte. Dus kan ik maar één ding bedenken als slotzin: De show is over now.

Kimm 6 Juli 2011

